

Meditatie Levenskracht

Een aantal jaar geleden las ik een science fiction roman waarin een dominee de hoofdrol speelde. (Michel Faber: Het boek van wonderlijke nieuwe dingen, uitgeverij Podium, 2014) Het boek beschrijft een fictieve toekomst waarin wetenschappers bezig een verre planeet voor te bereiden op kolonisatie. De organisatie USIC zoekt een predikant voor pastoraal werk op die verre planeet. Aan het begin van het boek zijn we getuige van het afscheid van de Britse predikant Peter Leigh van zijn vrouw Beatrice. Wat hij daar op die planeet moet gaan doen, blijft lang onduidelijk.

Deze Peter komt terecht in een gebouwencomplex waar alles strak geregeld is. Naar buiten gaan wordt afgeraden, omdat de atmosfeer net een beetje anders is dan op aarde. Onder de medewerkers is weinig belangstelling voor zijn pastorale werk. Al snel blijkt dat hij is aangesteld als predikant voor de planeetbewoners. Dat zijn wezens die armen en benen hebben als mensen, maar veel kleiner zijn, er nogal eng uitzien en met elkaar spreken door merkwaardige klanken uit te stoten. Wat opvalt is dat ze kleurige capes dragen en altijd handschoenen aan hebben. Maar het meest merkwaardige is nog dat ze allemaal bijzonder geïnteresseerd zijn in de Bijbel, in het geloof en in pastorale begeleiding door Peter. Het blijkt dat er eerder een predikant op de planeet aan het werk is geweest, die het vertrouwen van de oorspronkelijke bewoners heeft gewonnen. Wat er met hem gebeurd is, blijft lang onduidelijk.

In het begin leeft Peter in twee werelden: de zakelijke en rationele wereld van het USIC-gebouw en de onbekende wereld van de planeetbewoners, waar hij telkens niet langer dan een paar dagen blijft. Uiteindelijk wordt hij steeds meer naar die bewoners toetrokken. Samen met hen bouwt hij een kerkgebouw, hij leert hun taal spreken, hij komt persoonlijk nader tot enkelen van hen. Hun vroomheid en hun gehoorzaamheid kan hij niet goed plaatsen. Wat betekent het geloof voor deze wezens. En wat betekenen de Bijbelteksten voor hen? Als Jezus voor alle mensen op aarde is gestorven, is hij dan ook voor deze verre planeetbewoners gestorven? Het is een incident in het kerkgebouw waardoor hij er iets meer van gaat begrijpen. Een stuk versiering breekt af en valt op de grond. Daarbij raakt één van de planeetbewoners gewond. Hem valt op dat deze persoon hierdoor zowel diep bedroefd is als berustend. Als hij later terugkomt, is ze overleden. Hij begrijpt er niets van, het was een simpel schrammetje. Totdat hij zich realiseert dat het lichaam van deze organismen geen zelf-helend vermogen heeft. Als op de planeet Aarde een organisme beschadigt raakt is er een groeikracht waardoor die beschadiging weer herstelt. Een kras in een boombast, een snee in een vinger. Met een beetje goede verzorging, komt het weer goed. Groeit het weer dicht. Wordt het weer heel. Op aarde is er een fundamentele vitale kracht die mogelijk maakt dat pijn weer over gaat. Op deze planeet blijkt dat niet zo te zijn. Voor de planeetbewoners is de boodschap van een God die doet opstaan uit de dood een wonderlijk hoopgevend perspectief. De Bijbelse boodschap gaat over een levenskracht die er op de planeet niet is. Voor ons, aardbewoners, is die levenskracht bijna vanzelfsprekend geworden. In het voorjaar, als alles groeit en bloeit, staan we er misschien nauwelijks bij stil. Het is in de donkere wintermaanden dat ik soms verwonderd kan kijken naar dorre takken in de tuin. Tegen het raam van de pastorie staat een hortensia. Hij ziet er dor en dood uit. Maar als je goed kijkt, zijn de knoppen al zichtbaar. Zelfs in de winter. De levenskracht breekt door de doodsheid heen. Volgens mij is de kracht van Gods Geest (de levenskracht van God) in geestelijke of spirituele zin net zo iets. Door de doodsheid van moedeloosheid of hopeloosheid heen, schemert de levenskracht van de hoop. Dat is wat de fictieve planeetbewoners heel goed begrepen hebben. Voor hen is die levenskracht niet vanzelfsprekend. Wij, aardbewoners, kinderen van God, vergeten vaak om daar verwonderd over te zijn. Pasen ligt nog ver voor ons, maar het vooruitzicht van Nieuw Leven breekt al door!

Ds. Sara Dondorp. Maandblad van de protest. gem. te Chaam. Jaargang nr 11 febr.2018